

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/37/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317010599
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8317010599.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a Mgr. Iva Maruščáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18.09.2018 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/103/2017 zo dňa 19.04.2018.

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné uznesením sp. zn. 2T/103/2017 zo dňa 19.04.2018 podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku trestnú vec vedenú na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 2T/103/2017 proti obž. S. L. L. pre skutok kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 17. 5. 2017 vo večerných hodinách v presne neurčenom čase v mieste trvalého bydliska v obci I. X, okres T. po predchádzajúcich slovných potýčkach a vulgárnych nadávkach na chodbe rodinného domu napadol svoju manželku J. L. tak, že jej do hlavy hodil kozmetický košík aj s obsahom krémov a parfumov, vulgárne nadával tam prítomnej jej matke P. Q., ktorá sa jej zastala a následne sa vyhrážal svojej manželke, že sa postará o to, že pôjde tam, kde jej bývalý manžel, ktorý je nebohý, čím u nej vzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie, pretože je držiteľom zbrojného preukazu a vlastníkom samonabíjacej pištole typu ČZ-100, kaliber 9 mm,

postúpil Okresnému úradu Humenné na prejednanie ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 zák. č. 372/1992 Zb. o priestupkoch.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť prokurátor dňa 19.04.2018. V dodatočne predložených dôvodoch sťažnosti po rekapitulácii výroku napadnutého uznesenia s opisom skutku poukázal na výpoveď poškodenej J. L., z ktorej vyplýva, že kritického dňa 17.05.2017 počas hádky s manželom ukryla zbraň ČZ-100 na dvore pod ihličnanmi, pretože podvedome mala obavu, aby jej zbraňou neublížil. Následne sa jej manžel pýtal, kde je zbraň, aby mu túto vrátila, pričom zaklamala, že nevie a odmietla mu zbraň vydať, hoci ju hľadal. Bála sa ho, pretože aj v minulosti pri podobnej hádke hľadal zbraň, kedy ju tiež skryla. Nebyť toho, že zbraň schová, nevie, čo by sa udialo, pričom v čase krátkom pred hádkou manžel intenzívne požíval alkoholické nápoje a bol v opitom stave. Svedkyňa P. Q. prítomná pri skutku dňa 17.05.2017 tiež vypovedala, že počula, ako sa pýta obžalovaný jej dcéry, kde má zbraň a ona mu povedala, že nevie, na čo sa jej pýtal i to, či chce skončiť ako A., jej prvý manžel. Zať robil na dcéru tlak, aby sa priznala, kde je zbraň, a nútil ju, aby sa mu pritom pozerala do očí. Videla, že sa jej dcéra v tom čase skutočne bojí, čo všetko by so zbraňou mohol urobiť, keď ju zrazu počas hádky tak chcel. Slovné sa dcéry zastala, načo obžalovaný bol voči nej slovné vulgárny a odsotil ju. Hodnotiac tieto výpovede má za to, že vzhľadom na stupňujúce sa konanie obžalovaného toto napĺňa znaky žalovaného prečinu a nie priestupku. Preto navrhol jeho sťažnosti vyhovieť.

Na podklade takto riadne a včas podanej sťažnosti prokurátorom ako osobou na to oprávnenou krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výrokom napadnutého uznesenia, a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Konajúci súd rozhodol napadnutým uznesením na hlavnom pojednávaní po vykonaní dôkazov podľa pravidiel stanovených procesným predpisom, pričom obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa nielen k nim ale aj ku skutku kladenému mu za vinu, a taktiež mal možnosť navrhnúť vykonanie ďalších dôkazov, pričom mohol predložiť aj argumenty o jeho nevine v rámci záverečnej reči a posledného slova. V konaní bol zastúpený obhajcom, ktorý uplatňoval práva na obhajobu v celom rozsahu. Sťažnostný súd po zhodnotení týchto zistení uzavrel, že neboli zistené skutočnosti nasvedčujúce porušeniu práva na obhajobu.

Zákonne zabezpečenú dôkaznú situáciu konajúci súd vyhodnotil v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov ustanovenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a z nej vyvodený záver o tom, že konanie nie je trestným činom, ale žalovaný skutok by mohol prejednať iný orgán ako priestupok, považuje sťažnostný súd za správny a zodpovedajúci zákonu. Vyhodnotenie spôsobu spáchania a vykonania činu, jeho následky, okolnosti, za akých bol čin spáchaný, viedli konajúci súd k posúdeniu jeho závažnosti ako nepatrnej.

S týmto záverom sa stotožnil aj sťažnostný súd a vzhľadom na obsah sťažnostných námietok prokurátora k nemu uvádza, že už skutkové tvrdenia uvedené v obžalobe nie sú dostatočne spôsobilé na to, aby vykazovali znaky žalovaného prečinu nebezpečného vyhrážania, pretože z nich nevyplývajú okolnosti o vyhrážke poškodenej takej povahy, aby tieto mohli vzbudiť dôvodnú obavu o život. Skutočnosť, že obžalovaný mal hodiť kozmetický košík do hlavy poškodenej J. L., vulgárne nadával jej matke B. Q., a následne vyslovil, že sa postará o to, že pôjde tam, kde jej bývalý manžel, ktorý je nebohý, a pritom je držiteľom zbrojného preukazu a vlastníkom samonabijacej pištole ČZ-100, kaliber 9 mm, nepreukazujú vyhrážanie sa v takom rozsahu, aby táto u poškodenej mohla vzbudiť dôvodnú obavu z jej naplnenia. Z vykonaného dokazovania totiž vyplýva, že v kritický deň došlo medzi obžalovaným a poškodenou k vzájomnej hádke, v rámci ktorej si vzájomne vytykali nedostatky, a počas nej mal obžalovaný hodiť kozmetický kufrik smerom ku poškodenej, vulgárne nadávať poškodenej a jej matke a vyhánal ich z domu, pričom po otázke poškodenej, ako majú odísť, mal obžalovaný odpovedať, že sa môže postarať o to, že pôjde za A. tam, kde je on. Ešte pred týmto vyjadrením však poškodená ukryla zbraň, ktorú mal obžalovaný v nočnom stolíku a ktorú následne hľadal. Z týchto zistení plynie, že v rodinnom dome došlo k intenzívnej hádke medzi obžalovaným a poškodenou, ktorá pretrvávala dlhšiu dobu a stupňovala sa aj v dôsledku požitého alkoholu obžalovaným, z čoho možno usudzovať na napätú situáciu, v rámci ktorej obžalovaný vyslovil spomenutú vyhrážku, ktorá je však slabšej intenzity na to, aby bola vôbec spôsobilá vyvolať u poškodenej dôvodnú obavu, že ju obžalovaný uskutoční. Poškodená totiž ešte pred vyslovením vyhrážky skryla zbraň obžalovaného iba na základe svojho pocitu, čo bolo tiež jedným z motívov, prečo sa obžalovaný a poškodená hádali ďalej. Skutočnosť, že obžalovaný je držiteľom zbrane, sama o sebe bez ďalších zistení, z ktorých by bolo možné vyvodiť dôvodnú obavu z použitia zbrane proti osobnej integrite poškodenej, nemôže byť podkladom pre záver o dôvodnej obave o svoj život. Z výpovede poškodenej neplynie, aby sa jej obžalovaný v minulosti vyhrážal ujmu na zdraví alebo smrťou so zbraňou v ruke, resp. aby ju fyzicky atakoval a spôsobil jej ujmu na zdraví, v dôsledku čoho domnienka poškodenej, že obžalovaný by mohol použiť proti nej pri hádke zbraň, nemôže zakladať zákonný znak prečinu o vzbudení dôvodnej obavy o život. Preto záver konajúceho súdu o tom, že skutkové tvrdenia uvedené v obžalobe a ani dôkazná situácia, na základe ktorej by bolo možné upraviť skutok, neumožňovali právne posúdenie konania obžalovaného ako prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona, keďže závažnosť konania obžalovaného je nepatrná (§ 10 ods. 2 Tr. zákona).

Návrh sťažovateľa zrušiť napadnuté uznesenie s poukázaním na stupňujúcu sa intenzitu konania obžalovaného len vo všeobecnej rovine bez uvedenia relevantných dôvodov, ktoré konkrétne skutočnosti by mohli vzbudiť u poškodenej dôvodnú obavu z vyhrážok obžalovaného, nemá opodstatnenie. Ak sťažovateľ namieta vyhodnotenie dokazovania súdom, mal v sťažnosti poukázať minimálne na to, v čom vidí nesprávnosť a nelogickosť vyhodnoteného dokazovania. Ak tak neurobil, sťažnostný súd nemôže posúdiť v tomto smere opodstatnenosť jeho námietok.

Vzhľadom na uvedené sťažnostný súd vyhodnotil sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú a túto postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.